

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Fondurile parohiilor	<i>Redacția.</i>	mei tractului Lupșa	<i>Pr. P. Sabău.</i>
Disciplina	<i>Pr. Ion Goron.</i>	Cronică.	
Conferința de toamnă a proci-		Circulare și comunicate oficiale. — Anunțuri.	

FONDURILE PAROHIILOR

Am cetit de curând într'un articol scris de un profesor universitar, că țăranii țării noastre au datorii în valoare de 80 miliarde Lei și că după această datorie plătesc 25—30 miliarde Lei dobânzi anual, ceea ce înseamnă o medie de 30—40%. Această camătă este deadreptul dezastruoasă, căci nici o muncă în țara noastră nu poate produce mai mult de 5—12%, de unde reiese că în împrejurările de astăzi datoriile țăranilor noștri vor crește în mod vertiginos. Procentele mari nu le iau atât băncile, cari au o limită impusă de Banca Națională, ci cămătarii.

Intre cămătarii cu 30—40% până nu de mult se socoteau și o parte dintre episcopii bisericilor noastre parohiale. Episcopii constrânși de membrii consiliilor parohiale, — ei singuri împrumutători — altelei chiar de către adunările parohiale, au dat banii bisericilor în împrumut, cu camete grele. Consiliul eparhial a luat din vreme măsuri, dispunând încasarea banilor dați împrumut și depunerea lor la bănci sigure, sau plasarea lor în imobile. Executarea acestor dispoziții a întâmpinat împotrivire și numai energica pășire a prociților și protopopilor i-a putut constrânge la executarea lor. Azi cei ce s'au opus mai cu îndărătnicie la încasarea banilor împrumutați și depunerea lor la bănci, sunt cei mai recunoscători acestei legale dispozițiuni.

Intr'o inspecție recentă am aflat că enoriașii unei parohii, în momentul când află că episcopul a încasat ceva bani, îl și trimit să-i depună. Azi au o depunere de un sfert de milion și e o satisfacție generală când află că averea bisericii a mai crescut cu câteva mii. Paralel au încetat toate suferințele și dușmăniile din vremea când banii bisericii erau împrăștiați pe la diferiți săteni, cei mai mulți bucuroși la ridicarea împrumuturilor, însă mâniași la plățirea cametelor grele și a capitalului. În câte feluri urâte n'a fost înjurată biserica și slujitorii ei din cauza acestei îndeletniciri necreștinești, de cămătărie! Simțul de datorie al episcopului și intransigența oficiului protopopesc, a făcut ca ordinul consistorial să se execute încet, încet, până au ajuns să nu mai aibă nici un ban dat împrumut. Astăzi nemulțumirea dela început s'a transformat în mulțumire. Mai înainte nimeni nu știa ce avere are biserica, azi știu toți. Cu toate cametele mari plătite de săteni, averea bisericii nu progresa ca astăzi cu procente de depuneri, căci multe împrumuturi deveneau neincasabile, în deosebi în cazuri de decese. Erau pline procesele verbale ale adunărilor parohiale, de relaxări. La fel se va fi întâmplat și în alte parohii.

Am scris acestea ca să se vadă rostul dispozițiilor consistoriale privitor la chivernisirea legală și creștinească a fondurilor

parohiale, cât și pentru a servi de îndemn celor cari prin îndărătnicie sau neînțelegere, nu s'au ostenit încă să adune banii dați în împrumut. Banii bisericilor sunt bani publici, ca și ai statului, ai județelor, comunelor sau ai școalelor și nu pot fi mânuiți după bunul plac, ci numai conform dispozițiilor legale. Cu banii bisericilor — ori cât ar zice enoriașii că sunt ai lor și au drept să-i folosească — nu se poate face cămătărie, mai ales că o oprește și legea fiind și necreștinească.

CUVINTE CĂTRE PREOȚI

16. Disciplina.

„Se cade, însă, Episcopului (preotului) să fie fără de prihană, bărbat al unei femei, treaz, întreg la minte, cuviincios, primitor de streini, îndemânatic să învețe pe alții. Nebețiv, nedepins să bată, ci blând, nesfadnic, neubi-bitor de argint“. T. Tim. 3, 2, 3.

Încă odată, lumea trebuie încreștinată. Acest obligament al slujitorilor lui Christos, de a încreștina lumea, a fost și va fi deapăruri de cea mai arzătoare actualitate, dar în zilele noastre, când se pare că neamurile pământului își sapă cu înfrigurată grabă groapa proprie, e deadreptul problemă de existență.

Preoții, cari se vor deobliga în aceste zile de criză, la reîncreștinarea popoarelor rătăcitoare fără o busolă, care să le conducă pașii, trebuie să dispună de trei calități: disciplină, cultură, credință.

Vorbind, altă dată, despre cultura preotului, am zis că ea trebuie să fie cât de vastă, cât de temeinică. Rostul ei este în primul rând, să sprijinească *credința* preotului, condițiunea primordială de existență a acestuia.

De nenumărate ori am auzit accentuând, că nu există nici o contradicție între cultură și credință, că există deplină armonie între tezele credinței și rezultatele științei. Lucrul poate să fie deplin adevărat. Este totuși, ceva, asupra căruia mă simt deobligat să atrag atențiunea. *Credința s'a culturalizat*. Rând pe rând, oamenii au eliminat din comoara de credință, moștenită din

ostenelele celor 7 sinoade ecumenice, toate tezele, cari nu cadrau pe deplin cu rezultatele așa numitei științe. Lucrul acesta poate fi verificat prin cea mai sumară discuție pe temă de credință cu intelectualii, cari aparțin oficial bisericii. Supremul lor argument pentru admiterea și susținerea religiei este *utilitatea socială* a acesteia, nu *necesitatea sufletească*. Ceeace înseamnă că s'a substituit, în materie de credință, descoperirea supranaturală cu rațiunea. Eu cred că lumea a ajuns la criza actuală, tocmai din motivul, că a crezut mai mult rațiunii sale, decât lui Hristos. Ceeace înseamnă reînvierea în formă modernă a vechiului păgânism. Rezultatul îl definește mai caracteristic tocmai știința, atunci când îl numește pe om: *animal rațional*. Iată ce am ajuns: animal. Ce-i drept — rațional, atât de rațional, încât în privința aceasta se aseamănă cu Dumnezeu, — rațiunea este Dumnezeu lui, în loc să fie o unealtă dăruită de Dumnezeu — dar totuși animal.

Nu vreau nici decât să mă războesc aci cu cultura, ori cu rezultatele științei. Ele sunt necesare, ele sunt firești, și sunt utile. Sunt foarte utile pentru omul numit animal rațional, dar ar fi de sute de ori mai utile pentru omul numit de Hristos *fiul lui Dumnezeu*. Aceasta este vestea cea bună adusă de creștinism oamenilor: suntem fii lui Dumnezeu. Diferința între noțiunea de animal rațional și fiu a lui Dumnezeu, este și diferența între cultură și credință. *Credința este supranaturală*. Dacă i se ia acest atribut, a încetat de a exista.

De ce le spun aceste, când mi-am propus să vorbesc de disciplină? Fiindcă supunând oamenii valoarea dogmelor dreptului de control al rațiunii, cu un drum și-au permis să supună valoarea canoanelor utilității egoiste. Cine ar îndrăzni azi să pretindă, în materie de disciplină creștinească, — post, ajun, rugăciune, mărturisire etc. — executarea întocmai a canoanelor, deși aceste n'au fost nici odată formal desființate?

Persecuțiunile din Rusia și sectarismul de pe întreaga suprafață a pământului, îmi reamintesc situațiunea creștinismului dela începutul veacului al IV-lea din era creștină. Dar această asemănare dintre situațiunea de atunci și cea de azi, ne indică

și drumul ce trebuie să-l urmăm pe viitor: *sinoadele ecumenice*.

Dar această întoarcere la sinoadele ecumenice, nu vrea să însemne reînvierea unui trecut, care a dispărut pentru totdeauna. Ar fi un lucru zadarnic. Intoarcerea aceasta trebuie să însemne numai punerea la adăpost, prin dispozițiuni de lege, de canoane, a comorilor credinței și moralei creștine, amenințată în însăși temeliiile ei de bunul plac al credincioșilor.¹⁾

Morala creștină are același izvor, ca și credința creștină: *revelațiunea supranaturală*. Conduita creștină nu e condiționată de raționalitatea diferitelor manifestațiuni de ordin moral, ci de *voia lui Dumnezeu*. Această voință a lui Dumnezeu trebuie respectată, indiferent dacă rațiunea atestază, ori ba, utilitatea practică a ei.

Deși îngrădirea vieții preoțești prin canoane, cari să-i reguleze toate manifestațiunile lui externe, ar contribui la lățirea acelei urite boale a tuturor religiunilor, care se numește fariseism, — ea ar aduce un neprețuit de mare folos vieții religioase a oamenilor.

Totuși prin această îngrădire a vieții preotului între canoane, s'ar rezolva numai partea cea mai ușoară, partea exterioară a lucrului, care nici decât nu trebuie să se oprească aci. *Creștinismul*, în materie etică, *nu este o haină, ci un gest*. Un gest condiționat de haina lăuntrică, în care bunul Isus vrea să se îmbrace sufletele noastre: *iubirea*. În sufletul preotului această iubire trebuie să fie dublată cu iubirea sincer părintească, cu care datorează credincioșilor săi. Numai faptele izvorâte din această adâncime a iubirii, pot avea o înrăurire binefăcătoare asupra semenilor noștri. Ori cât de măestrită, de artificială ar fi îmbrăcăminte și ținuta noastră, ea nu va putea ascunde goliciunea sufletului, dacă într'adevăr acest suflet e gol. Adevăr grăesc vouă, ori-cine se va îmbrăca în haina *exterioară* a pietății și va crede, că prin aceasta și-a mântuit sufletul, pierde-l-va pe el. Isus a zis, că sufletul poate fi mântuit numai dacă se va pierde pentru El, adevăr se va absorbi în dumnezeirea din care își trage originea și care e iubirea însăși. Creș-

tinul adevărat și în rândul întâiu preotul își pierde sufletul în senzul dorit de Isus atunci, când îl dăruiește în întregime deaproapelui.

Cel ce va face și va învăța cuvintele Mântuitorului, se va chema mare în împărăția lui Dumnezeu.

Pr. Ion Goron.

CONFERINȚE PREOȚEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE

Conferința de toamnă a preoțimei tractului Lupșa.

Conferința de toamnă s'a ținut în parohia *Sălciua-de-jos*, în 5 Nov. 1929. După invocarea Duhului Sfânt, a predicat bine preotul Romul Todea. Se trece în școală, unde președintele Vasile Gan, protopop, deschide ședința, arătând rostul mare ce-l au întrunirile preoților în conferințe. După constituire fiecare preot citește operatul: „In ce chip ne putem obișnui să rezolvim la timp și bine actele oficioase“. După o discuție generală și dezbateri specială a operatelor, toate părerile preoților se resumă în următoarele:

I. *Partea birocratică*: Fiecare preot să aibă cancelarie proprie, provăzută cu mobilierul, condicile, registrele, legile și regulamentele necesare. Unde preotul nu are posibilitatea a-și aranja cancelarie separată, acolo va avea cel puțin un dulap propriu, închis, sau o masă, unde să-și țină arhivul.

Actele ce vin dela autorități sau alte oficii, să nu le pună nici pe un moment la o parte, ci să le înregistreze și rezolve imediat, neașteptând nici odată ziua din urmă a termenului dat. Actele ce cer studiu mai îndelungat sau trebuiesc tractate și prin corporațiile parohiale, să se inducă după înregistrare în protocolul de esibite și în evidența lucrărilor, luându-se imediat toate măsurile, ca corporațiile să fie convocate, pentru a nu eși din termin. Unde sunt piedeci pentru rezolvire la timp a actelor, să se aducă la cunoștința forurilor competente cauzele, cerându-se prelungiri de termene; căci e avantajos pentru preot a cere prelungire, decât a aștepta urzorii.

Rezoluțiile ce le pune pe acte să ex-

¹⁾ Vezi cartea Pr. Dron: Valoarea actuală a canoanelor.

haurieze întregă materia după cum se cere, nu trecând fără a răspunde la unele puncte, căci atunci i se cer întregiri la rapoarte, și întregirile ordonate sunt neplăcute și dovedesc o ușurință din partea preotului. Când preotul nu ar fi destul de orientat în unele chestiuni, să ceară dela autorități îndrumările necesare, sau să consulte pe vre-un alt coleg mai esperientat.

II. In ceea ce privește îndeplinirea *trebuințelor duhovnicești*, preotul trebuie să fie foarte prompt. Nu este admis, ca atunci când enoriașii au ceva lipsă duhovnicească de preot, să-i amâie de pe o zi pe alta, cu promisiuni, căci atunci credincioșii să disgustă și-și formează părere greșită despre preot. Nu este permis, ca din îndeplinirea serviciului ce-l face preotul, să deducă enoriașul, că numai pentru a câștiga bunuri materiale, și-l îndeplinește. Preotul tot mereu să-și cerceteze oamenii la casele lor, dându-le sfaturi și mângăindu-i în năcazuri.

Ca conducător al corporațiilor parohiale, preotul să țină termenele fixate în regulamente, pentru ședințe. Să desbată toate lucrurile pe față (nu pe ascuns), încercând a lumina credincioșii, fără ori-ce patimă și interes material. Ori-ce neînțelegere în parohie se produce atunci, când se urmăresc interese egoiste. Preotul să cunoască bine trebuințele enoriei sale și să se nizuiască a le îndrepta spre bine. Fiecare preot să ia inițiative de lucruri bune, să nu aștepte a-l îndruma tot forurile superioare. Preotul care numai în urma poruncilor din afară se mișcă și face ceva, nu e la locul său.

III. Preotul trăind în societate e dator a avea coatergeri cu toți enoriașii, atingeri sociale, cari să-i mărească cinstea și să-l facă plăcut. Popularitatea e de mare importanță în conducere. Să dea sfaturi bune, reale și întemeiate, nu fantăstice, ce-l compromit. Deviza preotului să fie: Imi prețuesc mai mult oficiul decât alte favoruri neleale în parohie.

Pr. Emil Gan, prezintă raport asupra misionarismului ce se exerciază prin preoțimea tractului, la grupurile religioase și face în numele grupului următoarele propuneri:

1. Președintele fiecărui grup trebuie să

se îngrijească de unul sau doi mărturisitori, după trebuință, cari se aleg dintre preoții mai bătrâni ai grupului și cari vor fi deobligați a mărturisi credincioșii cari recurg la această sf. taină.

2. La serviciul utreniei să fie delegați totdeauna 2 preoți, iar la sf. liturghie șapte, cari vor desvolta pompa cuvenită în executarea serviciului.

3. Stranele, încât lipsesc corurile, să fie conduse de cei mai buni cântăreți din preoții neangajați la serviciu.

4. Preoțimea ce servește în altar sau strane, să aibă purtarea cea mai exemplară, care să inspire evlavie.

5. Toți preoții, ori servesc ori nu, la timp binepotrivit să intre în altar să se cuminece.

6. Incheierile serviciului divin să fie făcute prin citiri de anumite rugăciuni și cereri scurte și încă în genunchi.

7. Preoții să se prezinte îmbrăcați cuviincios și curați în reverenți. După eșirea din biserică, nici un preot să nu fumeze. Nu e mai rușinos și dejositor, ca preotul abia terminând cu liturghia, să aprindă țigară.

Constatându-se din partea conferinței, că în multe comune intelectualii nu prea cercetează biserica, se deobligă fiecare preot a ținea raporturi bune cu învățătorul, notarul, cu primarul satelor și cu ceilalți intelectuali, determinându-i pe cale prietenească a cerceta biserica.

Pentru-ca misionarismul ce-l exercită grupurile religioase, să fie ferit de monotonie și mecanizare și pentru a se putea sădi sentimentul religios mai mult în sufletele credincioșilor, referentul grupului propune: Să se ia inițiativa ridicării unei mănăstiri în părțile acestea, cu doi sau mai mulți călugări. Ca mijloace de realizare ar fi crearea unui fond al mănăstirii, care să se alimenteze:

a) Din daniile benevole ale preoților din tract;

b) Din venitele discurilor ce se poartă în Dumineci și sărbători și cu ocaziunea grupurilor religioase, numit: „Discul Mănăstirii“. Locul unde se va ridica Mănăstirea se va stabili mai târziu.

Se discută chestia întocmirii datelor sta-

tistice și îmbunătățirile ce s'ar putea aduce blanchetelor statistice.

Se primește raportul președintelui referitor la tipărirea „Memoriile unui duhovnic”. Tot din partea președintelui se aduce la cunoștință ținerea congresului general al preoților din Metropolia Ardealului la Alba-Iulia. Conferința decide a trimite o telegramă de aderare la decisele ce se vor aduce. În legătură cu ținerea acestor congrese, conferința află necesar organizarea preoților din Munții-Apuseni, cu scop de a înainta guvernului un nou memoriu, cerând satisfacerea postulatelor neimplinite ale preoțimei.

Înțelegând conferința din ziare, că guvernul din nou se ocupă cu suspendarea gratuității pentru corespondența oficială, a oficiilor noastre bisericești, ridică protest în contra acestor ciuntiri de drepturi, ce nici guvernele asupririlor noastre seculare nu au cutezat a o încerca.

Membrii conferinței sunt foarte neliniștiți și se simțesc neîndreptățiți și din cauza că guvernul actual a tăiat din bugetul statului, ajutorul care guvernele trecute îl acordase preoțimei dela munte, ca un mic ajutor, — roagă Vener. Consiliu Eparhial și în special pe P. Sf. Sa Episcopul, să binevoiască a interveni cu toată tăria la forurile competente, ca ajutorul dat să se pună în curs și pentru anul acesta.

După acestea președintele V. Gan, închide conferința, dorind preoțimei spor și putere la muncă, iar preoțimea întărită și înălțată sufletește se desparte cu dorul în suflet de a munci și propovădui cuvântul lui Dumnezeu pentru întărirea neamului și fericirea țării.

Pr. Petru Sabău.

CRONICĂ

Predică în biserica catedrală din Cluj. Duminecă, în 9 Febr. c., va predica C. S. Pr. E. Niculescu, prof.

Sf. Sinod și alegerile. Sf. Sinod a intervenit la toți șefii partidelor politice, ca în luptele electorale să nu fie aduse în discuțiune și să nu se facă demagogie cu ches-

tiunile religioase și în special cu chestiunea calendarului. E o bună măsură de prevenire, numai de ar fi ascultată, căci politicianismul nu prea are scrupule când e vorba de o biruință electorală.

Dna Alexandrina Cantacuzino, prezidenta generală a Societății Femeilor Ortodoxe române, a fost în Cluj, și Duminecă 26 Ian. c., a ținut la Teatrul Național o conferință despre „O călătorie în Spania”. Conferința a fost foarte reușită și răsplătită cu furtunoase aplauze. Membrele și membrii comitetului au sărbătorit-o la o masă intimă dată la Restaurantul Central. A doua zi, Luni, în sala de ședințe a Consiliului nostru eparhial, Soc. Fem. ort. rom. filiala Cluj, a ținut o ședință festivă, aducând elogii dnei Cantacuzino, discutând apoi diferite chestiuni generale. Dela Cluj, dna Cantacuzino a plecat la Huedin.

Pretura din Toplița a fost încredințată conducerii dlui *Ion Suceava*, fost pretor la Baia-de-Arieș. Numitul este fiul pr. Suceava din Prundul-Bârgăului, și este înzestrat cu toate calitățile pentru a putea desfășura munca pozitivă de îndreptare și progres, ce se cere în funcțiunea de pretor în Toplița. Ii dorim succes.

Un deceniu dela prohibirea alcoolului în Statele-Unite ale Americii, a fost serbat cu mare fast. Bisericele din toată America au sunat clopotele timp de zece minute. S'au făcut multe grațieri de pedepse ale condamnaților din închisori. Oare când va ajunge și țara noastră să poată face o astfel de aniversare, căci nicăiri ca la noi, par'că, nu face mai multe ravagii alcoolul, ca 'n pătura țărânimii noastre!

Școala de auxiliare sociale. Asociația Casa Femeii din București a deschis o școală de ajutoare sociale, a cărei absolvente vor putea primi posturi în institutele de asistență socială, de ajutorare și pregătire muncitorească, în biblioteci și 'n alte institute similare. — Condițiile de admitere cer: etate între 18—35 ani împliniți, absolvirea cursului secundar inf. sau școala (normală, de comerț, profesională, de menaj etc.), taxa de înscriere 1000 Lei anual; pensiuie completă pentru eleve în schimbul unei taxe de 500 Lei lunar. Cursurile durează trei ani. Înscrierile se fac la Casa

Femeii, București, Splaiul Imprimeriei 2. — Inaugurarea școlii s'a făcut de curând, în prezența dnei Al. Cantacuzino, Dr. V. Gomoiu, secretar general la Min. Sănătății și altor notabilități. La serviciul religios oficiat, a cântat corul Școlii Soc. Ortodoxe.

Foametea în China face ravagii îngrozitoare. În cursul anului trecut au murit de foame peste două milioane de oameni. În orașul Si-Ngan-Ton morții erau așa de deși încât cioclii orașului nu ajungeau să-i înmormânteze, și rudele lor erau silite să-i arunce pe maidane. Mijloacele de comunicație fiind anevoioase, ajutorarea celor înfometați merge greu, așa că moartea va secera alte milioane. — Iată unde a ajuns China după războiul civil, stârnit de bolșevici.

Noul calendar în Rusia. Comisia însărcinată cu reforma calendarului, a făcut următorul proiect: Prima zi a anului va fi socotită ziua de 7 Noemvrie, când a izbucnit revoluția în 1927. Anul este împărțit în 12 luni de câte 6 săptămâni. Săptămâna e de 5 zile. S'au introdus 5 sărbători ale revoluției, denumindu-se prima zi A, iar a doua B. Numinile actuale ale lunilor și zilelor săptămânei nu s'au schimbat. Săptămâna, fiind de 5 zile, s'au menținut numai denumirea zilelor de Luni până Vineri, Sâmbătă și Duminecă fiind șterse. Acest calendar se va introduce încă în anul 1930.

— Salarele preoților s'au trimis la oficiile protopopești.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 568—1930.

Ordin circular

către toate oficiile protopopești și parohiale.

În legătură cu dispozițiile Statutului de penziuni eparhial, art. 4 și 7:

1. Invităm P. O. Oficii protopopești, ca până la *1 Martie a. c.*, să ne înainteze tabloul parohiilor vacante azi, cu indicarea numelui și domiciliului administratorilor lor parohiali și cu data de când le administr.

Eventualele noi vacanțe sau schimbări din cursul anului curent, ni se vor comunica atunci.

Tipăriturile necesare consemnării veniturilor, respective competențelor fondului de penziuni pe a. c., vi le vom trimite la vremea sa.

2. Invităm On. Oficii parohiale să ardeze prin licitație publică sesiunile preoțești din parohiile vacante în a. c., iar actele despre acele licitațiuni și arendări să ni le înainteze îndată și pe cale ierarhică, spre revizuire și aprobare.

Cluj, la 22 Ianuarie 1930.

Consiliul Eparhial.

No. 759—1930.

CIRCULARĂ-URZORIU către toate Oficiile Protopopești din Eparhia Clujului.

Toți acei P. Cuv. Protopopi, cari încă n'au trimis dosarele conferințelor preoțești ținute în decursul anului 1929, sau le-au trimis necomplete, sunt poftiți a le trimite, respective a le completa, spre a le putea face cenzurarea necesară și a răspunde la diferitele chestiuni discutate și hotărâte de preoțime în cadrele acelor conferințe.

Cluj, la 27 Ianuarie 1930.

NICOLAE, Episcop.

No. 760—1930.

CIRCULARĂ către toate oficiile protopopești și parohiale din Eparhia Clujului.

Apropiindu-se timpul conferințelor de primăvară a despărțămintelor religioase din protopopiate, se dă tema: „*Ce felii de secte s'au ivit în Eparhia noastră, ce învățături propagă fiecare, cari sunt argumentele ortodoxiei și cele mai potrivite mijloace de apărare contra lor?*”

Această temă va lucra-o fiecare preot, cu deosebită grijă și dacă nu are sectari. Cele mai bune lucrări se vor citi în conferințele de primăvară și toate se vor trimite aici, până la *30 Iunie a. c.*, ca să putem constata din ele întru cât sunt pregătiți preoții noștri pentru această luptă, ce se poartă cu atâta îndrăzneală contra bisericii noastre și contra statului nostru național.

Cluj, la 27 Ianuarie 1930.

NICOLAE, Episcop.

Nr. 761—1930.

CIRCULARĂ
căt-re toate oficiile protopopești și parohiale
din Eparhia Clujului.

Spre a avea o icoană clară asupra sectarismului din Eparhia noastră și spre a putea lua măsurile necesare de stavilire, sunteți poftiți a pregăti un tablou general al protopopiatului în 2 exemplare, din care unul se va păstra la of. protopopesiar altul se va trimite aici, până la 15 April c.

Acest tablou va cuprinde răspuns la următoarele întrebări, din toate parohiile protopopiatului, înșirate în ordine alfabetică:

1. Ce felii de secte sunt în parohie?
2. De când s'au încuibat și prin cine?
3. Cine este predicatorul lor și unde locuiește?
4. Au capiște autorizată și de când?
5. Câți membrii are fiecare sectă?
6. Crește sau descrește numărul lor?
7. Cu ce mijloace fac propagandă?
8. Ce măsuri a luat biserica contra lor?
9. Ce măsuri a luat administrația contra lor?
10. Cari sunt rezultatele acestor măsuri?
11. Are preotul în biblioteca parohială cărțile și broșurile necesare pentru contra propagandă și pe cari le are?
12. Este în parohie cor bisericesc?
13. Este în parohie reuniune de femei?
14. Este în parohie societatea „Sf. Gheorghe“ a tinerimii?
15. Este în parohie „oastea Domnului“?
16. Câte serbări au aranjat acelea societăți anual și cu ce rezultate?
17. Ce crede preotul, de ce mai are lipsă în parohie, ca să poată lupta cu izbândă contra sectarilor?

Toate acestea date să fie culese și raportate cu cea mai mare grijă și fidelitate, deoarece se vor controla minuțios și cei vinovați vor fi considerați de complici ai sectarilor și vânzători ai lui Hristos și astfel se vor pedepsi, căci nu se mai poate tolera tăinuirea unei boale bisericesti, atât de periculoasă bisericii noastre și statului nostru național, încheșat după atâtea jertfe de sânge ale înaintașilor și contemporanilor noștri.

Vor răspunde la întrebările mai sus înșirate și preoții, cari nu au secte în parohii și mai ales dela pct. 11—17, ca la

control să găsim aceste răspunsuri în arhiva parohială, ca apoi să se poată confrunta cu eventuala „realitate“ din parohie și afară de aceasta ca fiecare preot să se ocupe cu această rană a bisericii și statului, căci „nu știe ziua, nici ceasul...“

Cluj, la 27 Ianuarie 1930.

NICOLAE, Episcop.

Nr. 762—1930.

CIRCULARĂ
căt-re toate oficiile protopopești și parohiale
din Eparhia Clujului.

1. În conformitate cu concluzul Nr. 10 al Adunării Eparhiale din anul 1929, sunteți poftiți a raporta, care este starea, cari sunt mijloacele aplicate și cari sunt rezultatele la cari s'a ajuns în protopopiat, în ce privește flagelul alcoolismului ucigător de suflete și trupuri, ca să putem pregăti raportul general în această privință către viitoarea Adunare Eparhială. Termin: 15 Aprilie 1930.

2. Ne veți mai trimite și tablouri după parohii, despre „asistența creștinească și socială“ din anul 1929, tot pe baza concluzului și scopului amintit mai sus.

Cluj, la 27 Ianuarie 1930.

NICOLAE, Episcop.

Nr. 613/1930.

CONCURS

La casseria Consiliului eparhial din Cluj e vacant cu ziua de 1 Faur 1930 un post de impiegat cl. II. Doritorii de a ocupa acest post, să-și înainteze cererile Consiliului eparhial, — vor fi preferiți absolvenții școalei superioare de comerț, — până cel mult la 8 Faur 1930.

Cluj, la 27 Ianuarie 1930.

Văzut:

Consiliul Eparhial.

NICOLAE, Episcop.

AVIZ! Cu onoare aduc la cunoștința on. preoților și organelor parohiale, că începând cu 1 Ianuarie c., în prăvălia mea din Cluj, Str. Iuliu Maniu nr. 7, se vor afla de vânzare în rate și ICOANE SFINTE, frumos încadrate. Icoanele încadrate vor fi expuse în permanență, fiecare având indicat și prețul.

Cu stimă MIHAIL SOMLYAI

(1) 2 -12

aurar.

